

„Mnohými poctami...“

Suspírium: „Obnov nás, Hospodin, Boh zástupov, rozjasni svoju tvár a budeme zachránení!“ (Ž80,14) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 169: „Ten človek je šťastlivý...“

Pozdrav: „Velebíme Ťa, Bože, velebíme! Tvoje meno je blízko, rozprávajú o tom tvoje divy.“ (Ž75,2) Amen.

Suma evanjelia: je zapísaná vo Svätom Písme ako ju čítame v Prvom liste apoštola Pavla Tesaloničanom v 1. kapitole vo štvrtom a v piatom verši takto: „Vieme, bratia Bohom milovaní, o vašom vyvolení, lebo naše evanjelium neprišlo k vám len v slove, ale aj v moci, v Duchu Svätom a v úplnej istote; veď viete, akými sme boli medzi vami a pre vás.“ (ITes 1,4-5) Amen.

Prosím, zaujmite si svoje miesta.

Pieseň: Chválospev č. 292: „Otče náš, Ty sám milosť udel nám...“

Vzdych: „Milosť vám a pokoj od Boha, nášho Otca, a od Pána Ježiša Krista, ktorý seba samého vydal za naše hriechy, aby nás vytrhol z terajšieho zlého veku podľa vôle Boha, nášho Otca. Jemu sláva na veky vekov. Amen (Gal 1,3-5).“

Lekcia: Kniha Skutkov Apoštolov 28, 1-10

Slovo Božie, ktoré dnes v Božom chráme, na týchto bohoslužbách zaznie pre potešenie našich srdc, je zapísané v Knihe Skutkov Apoštolov v dvadsiatej ôsmej kapitole v prvých desiatich veršoch nasledovne:

„Keď sme sa zachránili, dozvedeli sme sa, že ostrov sa volá Malta. Domorodci sa k nám správali neobyčajne láskavo. Rozložili oheň a všetkých nás prijali, lebo začalo pršať a bolo chladno. Keď Pavol nazbieral hrbu raždia a kládol z neho na oheň, zahryzla sa mu do ruky vretenica, ktorá unikla pred horúčavou. Keď domorodci uvideli, ako mu had visí na ruke, hovorili si: „Tento človek je iste vrah; hoci sa zachránil pred morom, trestajúca spravodlivosť mu nedopraje žiť.“ On však hada striasol do ohňa a nič zlé sa mu nestalo. Oni čakali, že čoskoro opuchne alebo padne mŕtvy. Ale keď už dlho čakali a videli, že sa s ním nič zlé nedeje, zmenili mienku a hovorili, že je boh. V okolí toho miesta mal pozemky náčelník ostrova menom Publius. Ten nás prijal a tri dni sa o nás prívetivo staral ako o hostí. Publiov otec práve vtedy ležal chorý; mal úplavicu s horúčkou. Pavol vošiel k nemu, pomodlil sa, položil naňho ruky a uzdravil ho. Keď sa to stalo, prichádzali aj ďalší chorí z ostrova a ozdraveli. Tí nás zahrnuli mnohými poctami, a keď sme odchádzali, dali nám, čo sme potrebovali.“

Nech Pán Boh požehná čítanie, počúvanie a zachovávanie Jeho slova v našich srdciach. V Duchu a v pravde modlime sa.

Modlitba:

Velebíme Ťa za Tvoje predivné skutky, láskavý Pane náš, lebo naša radosť pramení z Tvojej lásky a sily. Obdivuhodný Radca našich životov, prosíme Ťa, posilni svoje deti, ktoré si spasil vlastnou krvou. Mocný Boh, Večný Otec, učiň víťazmi tých, ktorí Ťa hľadajú, keď klesajú na duchu a ubúda im odvaha. Zošli k nám Tvojho Ducha, Ktorý nás láskou napája, aby sme mali výdrž v Tebe v živote i pri smrti. Tvoje sväté meno chválime, a chceme Ho posvätiť službou Slova i my. Daruj nám čistotu Tvojho láskyplného evanjelia, aby sme konali len dobré skutky a sväto nažívali s bratmi a sestrami v spoločenstve pod Tvojou ochranou. K tomu nás veď vlastným príkladom, drahý Vykupiteľ a Spasiteľ, aby sme nežiadali nič iné, len Tvoju prítomnosť, tu v cirkevnom zbore. Hospodin zástupov, Tebe patrí tento svet, Ty si mocný Liečiteľ duší a ľudského vnútra, pomôž nám pomôcť tam, kde je bieda, zlosť, nárek a plač, aby sme i v súžení videli a badali, že Ty konáš, a máš takú moc, ktorá mnohými poctami povznáša ľud a vedie Tvojich učeníkov v láske a v porozumení konať. V mene Ježiša Krista, nášho Spasiteľa, ktorý zomrel a vstal z mŕtvych, vypočuj našu modlitbu. Amen.

Pieseň: Chválospev č. 466: „Ó, Sion povstaň...“

Prosím, zaujmite si svoje miesta

Vzdych: „Hľa, národy sú sťa kvapka z vedra, pokladajú sa za prášok na vázkach. Hľa, ostrovy zavážia ako zrnko piesku. Boh bude s nimi prebývať a oni budú jeho ľudom; on sám, ich Boh, bude s nimi.“(Iz 40,15,Zjav 21,3) Amen.

Textus: Kniha Skutkov Apoštolov 28, 10

Slovo Božie, na základe ktorého Vám zvestujem radostnú zvesť evanjelia skrze Ducha svätého je zapísané v Knihe skutkov apoštolov v dvadsiatej ôsmej kapitole v desiatom verši nasledovne:

„Tí nás zahrnuli mnohými poctami, a keď sme odchádzali, dali nám, čo sme potrebovali.“

Milí bratia a drahé sestry, slávnostné kresťanské zhromaždenie v Pánu Ježišovi Kristovi!

Pavol a jeho 276 členná posádka sa zachránila. Bola to Bohom garantovaná záchrana, Ktorý prostredníctvom svojho anjela predostrel Pavlovi jedinečnosť záchrany. Druhá vlna záchrany bola neobyčajná láskavosť zo strany domorodého obyvateľstva, keď *„sa všetci dostali na zem“* (Sk 27,44), ktorá sa volá Malta. Síce

Lukáš ich na začiatku opisuje ako barbarov, ale sú náklonní a nápomocní. Nesprávajú sa ako cudzí. Dokonca v pohostinnosti sú podobní bratom a sestrám vo viere. Prijímajú ich ako vlastných. Pomoc Božia sa preukazuje vždy neobyčajnou formou: „ako je napísané: Ani oko nevidelo, ani ucho nepočulo a čo ani do ľudského srdca nevstúpilo, to pripravil Boh tým, čo ho milujú.“ (IK 2,9) Neobyčajná láskavosť pohanov zmení smer. Neobyčajná láskavosť pohanov udáva nové smerovanie. Neobyčajná láskavosť pohanov povznáša Boží ľud. Táto vznešená pomoc akoby podčiarkla Ježišove slová: *„Božie kráľovstvo je medzi Vami.“* (Lk 17,24) Milé privítanie a prijatie v núdzi zo strany domorodého obyvateľstva je príkladom toho, že už sa stretli s podobným prípadom. Už museli, chceli a vedeli pomôcť stroskotancom. Pohana, ale milí pohania. Barbari, ale nápomocní barbari. Pohana, ale láskaví pohania. Čo je dôstojné a správne, to Lukáš uznáva aj na stranu pohanov. Dnes si premyslime vlastné kritiky na účet pohanského sveta. *„Boh tak miloval svet...“* (Jn 3,16) – tak pekne vyznávame svedectvo Jána o Božej láske. Ale či vieme, že Boh miloval ten svet, ktorý kladie odpor voči evanjeliu. Boh miloval ten svet, ktorý nepozná Pána. Kto sme my, aby sme posúdili a zavrhlí pohanov? Boh vkladá do srdca pohanov zákon svedomia, a na základe tohto zákona koná každý, kto nepozná lásku Božiu zjavenú v Ježišovi Kristovi. My častokrát zazlievame Pánovi, že je dobrý, prívetivý, milosrdný, nápomocný k pohanom. To isté žiada aj od nás, k čomu nás vedie samotný Ježiš: *„aby ste boli synmi svojho Otca v nebesiach. Lebo on dáva vychádzať slnku nad zlými aj nad dobrými a zosiela dážď na spravodlivých aj nespravodlivých.“* (Mt 5,45) Vieme to urobiť my? Nezabúdajme, vo svete všetko poslúži na slávu Božiu. Vystretou Božou rukou sú práve Malťania, pohania. Všetka pomoc na tejto zemi spolupôsobí za dobré tým, ktorí veria v Neho. Chlad a dážď odoženú práve Malťania, ktorí sú nástrojom pomoci vo forme lásky. Našou úlohou je konať viac pre vzťah s týmto svetom. Našou úlohou je robiť o mnoho viac preto, aby sme milovali s láskou Božou tento svet. Robiť viac,

milovať i nepriateľov znamená prekonať sám seba. Milovať toho druhého ako seba samého, na to nás navádza Ježiš. Apoštol Pavol koná. Zbiera raždie a počas láskyplného prijatia Malťanov sa príhodí nešťastie. Kládli oheň a vretenica sa zahryzla do ruky apoštola Pavla. Vidia to aj domorodci, ktorí si pomyslia, že Boh zachránil vraha, a následne ho aj trestá, lebo vretenice na Malte majú smrteľnú dávku jedu. Na túto skutočnosť poukazuje lekár Lukáš. Do popredia sa dostáva poverčivosť pohanov. Pavol ju však nerieši, tak ako ani to uštipnutie hadom. Démonický svet zdrancoval a ukázal svoju moc. Je to opovrhnutie Satana, aby šírenie evanjelia medzi pohanmi bolo zmarené. Bratia a sestry! Netreba na všetko zareagovať. Boh sa o svojich postará. Pavla nezaujíma mienka pohanov: „Si vrah a Boh ňa potrestal!“, ale prikladal svoju službu k dielu, aby chlad a dážd' ďalej nedrancoval so životmi stroskotancov. On má svoju špeciálnu službu a tú musí splniť na osoh svojho spoločenstva. Boh skrze slova Ježiša ho upokojil: *„Tých, čo veria, budú sprevádzať tieto znamenia: V mojom mene budú vyháňať démonov a hovoriť novými jazykmi. Budú brať do rúk hadov, a keď aj niečo smrtonosné vypijú, neublíži im to. Na chorých budú klásť ruky a oni ozdravejú.“* (Mk 16, 17-18) Nič nám nemôže uškodiť, keď raz už Ježiš prehovoril a zacielené určil Pavlovi službu. Znamenia učeníkov sú a budú jasné. Predstava Boha v živote Malťanov je jednoznačná: Deus absconditus. Boh sa ukrýva vo svojej skrýši, ale následne sa zjaví a potrestá vyvolených. Pánova spravodlivosť sa prejaví. Poverčivosť a nálada nie je viera. Veď obyvatelia ostrova Malta sa z jednej roviny posúdenia dostávajú do inej roviny. Krajné prípady a extrémny sú prítomné aj dnes v živote dnešných apoštolov. V jednom momente si myslia, že Pavol je vrah, a keď vidia, že sa mu nič nestalo, následne je proklamovaný za boha. Aké zvláštne, ale pre nich smerodajné. Z vraha, ktorý uniká Božej spravodlivosti, zrazu pán. Sú ako obyvatelia Lystre. (Sk 14,11) Kristov sluha je však svojím Pánom podopieraný. Pavol nie je ani vrah, ani boh, iba služobník Boží. Správna miera osobného poznania a úsudku nepoukazuje na poverčivosť domorodého obyvateľstva,

nekarhá, a neodcudzuje ich správanie a mienku, ale koná. Tichosť apoštola Pavla je živým svedectvom o tom, že Boh svoju moc preukáže vtedy a tam, kde On chce. Sluha nemôže ovplyvniť silu Božiu. Sluha nemá moc nad Pánom. Čím môže poslúžiť Boží služobník, bude zjavné vtedy, kedy On chce. Okrajové a povrchné názory davu sú jednoznačné, ale nevyspytateľné. Extrémne názory sú prítomné, ale povolaný má iba jednu cestu: konať Božiu vôľu. Pavol sa neobhajuje, on je mierumilovný a pokojný. Apoštol Pavol vie o mienkach a názoroch.

Nakoniec apoštol Pavol sa stane dobrákom. Z čudáka sa stane neobyčajný dobrák prostredníctvom Božej moci. Publius je prítomný pre ľud. Publius je neobyčajný gentleman a chová sa ako brat v Kristovi. Ponúkol im svoj príbytok a svoje jedlo. Vzácny hosť a potešení hostia. Cítili sa ako doma. Zvláštnym spôsobom, ale zakúsili čo znamená sila bratstva v spoločenstve na Malte. Počas pobytu sa Pavol dozvie smutnú správu. Publiov otec je chorý a pripútaný k lôžku. Mal úplavicu s horúčkou. Pavol pomôže v núdzi v rodine svojho hostiteľa. Vylieči chorého prostredníctvom Vzkrieseného Ježiša Krista, Ktorý prišiel pohľadať biednych, chorých a nemocných. Modlí sa a kladie svoje ruky na chorého. Každý pomáha takým spôsobom, ako môže. Pavol v Pánovom mene svojou službou preukazuje milosť prívetivým a láskavým Malťanom. Každý dostal to, čo potreboval. Božie požehnanie aj na jednu, aj na druhú stranu sa priklonilo, a to mnohými poctami. Pocta, úsilie pomoci, vyslobodenie z nemoci. Naše kresťanské poslanstvo musí byť podobné: mnohými poctami. Naše kresťanské poslanstvo nás musí viesť k poctou tomuto svetu: „čím vieme, tým pomôžeme.“ Predpokladáme, že uzdravenie Publiovho otca sa rýchlo šírilo, a apoštol Pavol kládol ruky a modlil sa nad tými, ktorí žili v núdzi a v biede na ostrove Malta. Domorodé obyvateľstvo na ostrove Malta stretne kresťana a misionára, a zakúsi jeho službu: modlitby a kladenia rúk na chorých. Ako sa chová barbar, ktorému uzdravili otca? Uverí v Pána? O tom sa nedočítame, ale o vďačnosti áno. Mnohými poctami. Pohan a barbar vie byť vďačný. Pohan a barbar vie preukázať svoju lásku. Pohan a barbar sa vie

poďakovať. Aký zvláštny prístup, ale živý odkaz pre nás. Pre nás, ktorí sme uverili. Čo potrebujeme? Poctu, ktorá nám prináleží. Barbari na Malte sa poďakovali tak, ako vedeli. Mnohými poctami preukázali svoju vďačnosť. Božie požehnanie sa preukazuje tam, kde spoločenstvo cirkevného zboru završí svoju službu. Obe strany zakúsili lásku Božiu. Obe strany vedeli povedať vlastnými činmi: „Ďakujem pekne.“ Amen.

Modlitba:

„Budú mi,“ [...] „v deň, ktorý chystám, zvláštnym vlastníctvom. Budem k nim zhovievavý, ako je zhovievavý otec k synovi, ktorý mu slúžil.“(Mal 3,17)

„Podľa milostivého rozhodnutia svojej vôle nás predurčil, aby sme skrze Ježiša Krista dostali synovstvo.“ (Ef 1,5)

„Sme smrteľní. Sme ako voda vyliata na zem, ktorú nemožno zachytiť. Boh nechce život odňať, ale dôkladne zvažuje, či má vyhnanca zapuďiť!“ (IIS14,14)

„Farizeji a zákonníci reptali a hovorili jeho učeníkom: „Prečo jete a pijete s mýtnikmi a hriešnikmi?“Ježiš im povedal: „Lekára nepotrebujú zdraví, ale chorí.Neprišiel som povolať spravodlivých, ale hriešnikov, aby robili pokánie.“ (Lk 5, 30-32)

„Ale keď prišla plnosť času, Boh poslal svojho Syna narodeného zo ženy.“ (Gal 4,4)

„Trpí niekto medzi vami? Nech sa modlí! Raduje sa niekto? Nech spieva žalmy!Je niekto medzi vami chorý? Nech si zavolá starších cirkvi a nech sa nad ním modlia, keď ho v Pánovom mene pomažú olejom.A modlitba viery zachráni chorého a Pán ho pozdvihne. Modlite sa jeden za druhého, aby ste boli uzdravení. Veľa zmôže účinná modlitba spravodlivého.“ (Jk 5,13-16)

„Ja však dúfam v tvoju milosť, moje srdce plesá nad tvojou spásou. Budem ospevovať Hospodina, lebo mi urobil dobre (Ž 13,6)!”**Modlitba Pánova**

Ofera: „Nezabúdajte však na dobročinnosť a spoločenstvo, lebo v takých obetách má Boh záľubu.“(Žid 13,6)

Požehnanie: „[Boh] od nikoho z nás nie je ďaleko.“ (Sk 17,27) Amen.

Záverečná pieseň: Chválospev č. 545: „Smieť žiť pre Krista...”